

Súd: Okresný súd Malacky
Spisová značka: 29CbVO/11/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1620201906
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Denisa Drúžková
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2023:1620201906.4

Uznesenie

Okresný súd Malacky v spore žalobcu: Úrad pre verejné obstarávanie, so sídlom Ružová dolina 10, 821 09 Bratislava, IČO: 31 797 903, proti žalovaným: 1/ Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, so sídlom Pribinova 2, 812 72 Bratislava, IČO: 00 151 866, 2/ Orange Slovensko, a.s., so sídlom Metodova 8, 821 08 Bratislava, IČO: 35 697 270, zastúpený: Prosman a Pavlovič advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Hlavná 31, 917 01 Trnava, IČO: 36 865 281, o určenie neplatnosti zmluvy, takto

rozhodol:

I. Súd konanie **zastavuje**.

II. Súd žalovanému 1/ voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania **nepriznáva**.

III. Súd žalovanému 2/ voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania **nepriznáva**.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenu Okresnému súdu Malacky dňa 04.08.2020 podľa § 30 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) s poukazom na § 180 zákona č. 343/2015 Z. z. o verejnom obstarávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej v texte „ZVO“) domáhal vyslovenia neplatnosti Dodatku č. 5 k Zmluve o poskytovaní verejných služieb a zriadení Dátovej virtuálnej privátnej siete, uzatvoreného medzi žalovaným 1/ a žalovaným 2/ dňa 06.08.2019.

2. Vo veci sa dňa 03.05.2022 uskutočnilo predbežné prejednanie sporu, na ktorom žalovaný 1/ predložil vo vzťahu k predmetu konania Oznamenie o výsledku verejného obstarávania zverejnené vo vestníku č. 2014/2021 zo dňa 20.09.2021 a Rámcovú dohodu č. A./XXXXXX-XXX, podľa ktorej už bude ďalej postupovať.

3. Podaním zo dňa 22.07.2022 žalobca požiadal súd o odročenie pojednávania nariadeného na deň 26.07.2022. V žiadosti uviedol, že dňa 30.06.2022 doručil žalovaný 1/ žalobcovi stanovisko č. A./XXXXXX zo dňa 28.06.2022, v ktorom konštatoval, že Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky už nepostupuje v zmysle zmluvných vzťahov, ktoré sú meritom veci v konaní vedenom Okresným súdom Malacky pod sp. zn. 29CbVO/11/2020. Žalobca preto požiadal žalovaného 1/ o doručenie podkladov preukazujúcich, že skutočne došlo k ukončeniu zmluvného vzťahu na základe Dodatku č. 5, ktorého platnosť je predmetom tohto súdneho konania, a to listom zo dňa 18.07.2022. Na základe týchto skutočností, za účelom zabezpečenia relevantných dôkazov zo strany žalovaného 1/ a ich posúdenia v tom kontexte, či v danom prípade je možné a dôvodné aplikovať ust. § 187h ods. 13 ZVO v znení účinnom od 31.03.2022, požiadal o odročenie nariadeného pojednávania.

4. Žalobca doručil dňa 23.02.2023 súdu podanie, ktorým zbral žalobu späť v celom rozsahu. Svoj procesný postup odôvodnil tým, že žalobu o určenie neplatnosti Dodatku č. 5 podal na základe preukázaného zistenia porušenia ustanovení zákona o verejnom obstarávaní úplným obídenním zákona o verejnom obstarávaní a na základe zákonnej povinnosti mu danej ust. § 180 ZVO. Porušenie zákona

o verejnom obstarávaní pri uzatváraní Dodatku č. 5 bolo deklarované aj rozhodnutím úradu č. k. XXXXX-XXXX/XXXX-XX/XX zo dňa 09.05.2022. Žalobca konštatoval, že z uvedených skutočností vyplýva dôvodné podanie žaloby. Na základe novely s účinnosťou od 31.03.2022 nastala zmena ust. § 180 ZVO, ktorý upravuje povinnosť úradu podať návrh na určenie neplatnosti tých zmlúv, ktoré boli uzatvorené v rozpore s jeho ustanoveniami. V nadväznosti na túto zmenu novela v prechodných ustanoveniach, konkrétne v § 187h ods. 13, upravila povinnosť úradu vziať návrh podaný podľa predpisov účinných do 30. marca 2022 späť, ak prevažuje všeobecný záujem na pokračovaní v plnení zmluvy, koncesnej zmluvy alebo rámcovej dohody alebo podaný návrh neplní svoj účel. Podľa názoru žalobcu je základným účelom ust. § 180 ZVO zabrániť plneniu zo zmluvy, koncesnej zmluvy alebo rámcovej dohody uzatvorenej v rozpore so zákonom o verejnom obstarávaní, t.j. zabrániť v čerpaní verejných prostriedkov spôsobom, ktorý odporuje zákonu o verejnom obstarávaní a teda nebol výsledkom riadnej hospodárskej súťaže. Podanie návrhu na určenie neplatnosti zmluvy súčasne slúži aj ako výchovný prostriedok, ktorý má za cieľ nielen napraviť protiprávny stav, ale aj poučiť verejného obstarávateľa súdnou autoritou rešpektovať zákon. Uvedené priamo korešponduje s novelou zmeneným znením ust. § 180 ods. 1 ZVO, podľa ktorého od 31.03.2022 je povinnosťou úradu v prípade zistenia rozporu so zákonom pri uzatvorení alebo zmene zmluvy, koncesnej zmluvy či rámcovej dohody, podať návrh na ručenie jej neplatnosti v tom prípade, ak predmet zmluvy nebude v celom rozsahu splnený. Na základe týchto skutočností možno podľa žalobcu dospieť k záveru, že podľa § 187h ods. 13 ZVO účinnom od 31.03.2022 vezme úrad späť návrh na určenie neplatnosti zmluvy v takom prípade, ak medzičasom došlo k splneniu predmetu zmluvy, koncesnej zmluvy alebo rámcovej dohody, ktorej neplatnosť bola na Okresnom súde Malacky napadnutá podľa predpisov účinných do 30.03.2022. Žalovaný 1/ listom č. A./XXXXXX-XXX zo dňa 10.01.2023 informoval žalobcu, že dňa 09.01.2023 bol podpísaný Dodatok č. 1 k Rámcovej dohode č. A./XXXXXX-XXX, ktorým sa ukončila platnosť a účinnosť Zmluvy o poskytovaní verejných služieb a zriadení Dátovej Virtuálnej Privátnej Sieť v znení jej dodatkov zo dňa 23.03.2012 a Zmluvy o poskytovaní elektronickej komunikačnej služby Hlasová Virtuálna Privátna Sieť v znení jej dodatkov zo dňa 11.02.2010. Dodatok č. 1 nadobudol účinnosť na základe jeho zverejnenia v Centrálnom registri zmlúv dňa 09.01.2023, a to dňa 10.01.2023. Dňom 10.01.2023 tak stratil účinnosť aj Dodatok č. 5, ktorého určenie neplatnosti je predmetom tohto súdneho sporu. Nakoľko základným účelom žaloby podľa ust. § 180 ZVO je práve zabrániť v pokračovaní zmluvného vzťahu uzatvoreného v rozpore so zákonom o verejnom obstarávaní, za markantnú považoval žalobca v kontexte uvedeného najmä tú skutočnosť, ktorá vyplýva z Oznámenia o výsledku verejného obstarávania zverejneného vo vestníku č. 2014/2021 zo dňa 20.09.2021, a to, že za účelom zabezpečenia poskytovania potrebných služieb vyplývajúcich z Dodatku č. 5 žalovaný pristúpil k realizácii verejného obstarávania. Na základe uvedených skutočností, s ohľadom na argumentáciu žalovaného 1/ v tomto súdnom konaní, možno podľa žalobcu konštatovať, že tento po začatí tohto súdneho konania pristúpil k realizácii verejného obstarávania za účelom zabezpečenia poskytovateľa predmetu zákazky vyplývajúceho zo žalovaného Dodatku č. 5, na základe čoho Dodatok č. 5 v priebehu tohto súdneho konania, uzatvorením nových zmlúv, stratil účinnosť. S ohľadom na novelu zákona o verejnom obstarávaní tak žalobca dospel k záveru, že v danom prípade podaná žaloba stratila svoj účel. Na základe týchto skutočností je založená povinnosť úradu ako žalobcu podľa § 187h ods. 13 ZVO zobrať späť dôvodne a ex lege podaný návrh na určenie neplatnosti Dodatku č. 5. Žalobca v späťvzati žaloby súčasne navrhol, aby o trovách konania súd rozhodol tak, že stranám sporu náhradu trov konania neprizná. Poukázal na skutočnosť vyplývajúcu z legislatívnej právnej úpravy, a to, že tak, ako bolo jeho povinnosťou podať návrh na určenie neplatnosti, rovnako k späťvzatiu žaloby pristúpil z dôvodu zmeny právnej úpravy a úkonov žalovaného 1/ po začatí súdneho konania. Žalobca mal za to, že s ohľadom na tieto skutočnosti nemožno konštatovať, že procesne zavinil zastavenie konania, pretože späťvzatie žaloby nie je výsledkom postupu žalobcu, ale zákonodarcu, ktorý mu túto povinnosť stanovil priamo do zákona o verejnom obstarávaní a žalovaného 1/. Žalobca zdôraznil, že bolo jeho zákonnou povinnosťou podať návrh na určenie neplatnosti zmluvy. Podľa § 257 CSP môže súd výnimočne nepriznať náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa. Súčasne podľa žalobcu prichádza do úvahy aj aplikácia ust. § 256 ods. 1 CSP, a to s ohľadom na skutočnosť, že k späťvzatiu žaloby došlo z dôvodov daných postupom žalovaného 1/ dávno po tom, ako začalo toto súdne konanie. Žalobca ďalej považoval za dôvodné zdôrazniť, že podaním návrhu na určenie neplatnosti Dodatku č. 5 nesledoval osobné záujmy či nadobudnutie osobného prospechu. Dôvodom predmetného návrhu bolo zabezpečenie ochrany hospodárskej súťaže ako verejného záujmu, pričom aj podľa recitálu smernice 2007/66/ES je neplatnosť najúčinnnejším spôsobom na obnovenie súťaže a vytvorenie nových obchodných príležitostí. Vyššie uvedené skutočnosti, najmä ex lege povinnosť úradu podať návrh na určenie neplatnosti Dodatku č. 5 a aj novelou zákona o verejnom obstarávaní daná povinnosť zobrať tento návrh späť, je podľa názoru žalobcu takým dôvodom hodným osobitného zreteľa,

ktorý umožňuje trovy konania stranám sporu nepriznať. Žalobca sa odvolával na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 431/2018 zo dňa 02.07.2019 a uznesenie Okresného súdu Malacky sp. zn. 29CbVO/16/2020 zo dňa 21.01.2023, kde obdobne po začatí súdneho konania žalovaný 1/ pristúpil k aplikácii zákona o verejnom obstarávaní.

5. Žalovaný 1/ sa k späťvzatiu žaloby vyjadril podaním doručeným súdu dňa 03.03.2023 tak, že so späťvzatím žaloby súhlasí a zároveň trvá na náhrade trov konania. Poukázal na to, že kumulatívne predpoklady aplikácie § 257 CSP (dôvody hodné osobitného zreteľa a výnimočné okolnosti) neboli naplnené. Ďalej uviedol, že súd pri svojom rozhodovaní musí prihliadať na zvláštnosti jednotlivých konkrétnych prípadov a aplikácia § 257 CSP má zároveň slúžiť na odstránenie neprimeranej tvrdosti voči strane, ktorá bola v spore neúspešná. Súdna prax ďalej dôvodí, že sa má prihliadať aj na majetkové, sociálne a ďalšie pomery účastníkov. Žalovaný 1/ vyčíslil trovy konania v celkovej sume 26,22 eur. Mal za to, že takto vyčíslené trovy nemožno považovať za trovy konania, ktoré by významne zasiahli do majetkových pomerov žalobcu, a preto ani tento dôvod pre nepriznanie trov konania nie je podľa žalovaného 1/ naplnený.

6. Žalovaný 2/ sa k späťvzatiu žaloby, ktoré mu bolo doručené dňa 06.03.2023, v súdom stanovenej lehote a ani do doby rozhodnutia súdu nevyjadril.

7. Podľa § 144 CSP žalobca môže vziať žalobu späť.

Podľa § 145 ods. 1 CSP, ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví.

Podľa § 146 ods. 1 CSP súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

Podľa § 180 ods. 1 a 2 ZVO účinného do 30.03.2022, ak úrad pri výkone dohľadu nad verejným obstarávaním zistí, že verejný obstarávateľ, obstarávateľ alebo osoba podľa § 8 v rozpore s týmto zákonom uzavrie alebo zmení zmluvu, koncesnú zmluvu alebo rámcovú dohodu a zároveň predmet zmluvy nie je v celom rozsahu splnený, v lehote jedného roka odo dňa uzavretia alebo zmeny zmluvy podá návrh na určenie jej neplatnosti súdom.

Podľa § 180 ods. 1 a 2 ZVO účinného od 31.03.2022, ak úrad pri výkone dohľadu nad verejným obstarávaním zistí, že verejný obstarávateľ, obstarávateľ alebo osoba podľa § 8 v rozpore s týmto zákonom uzavrie alebo zmení zmluvu, koncesnú zmluvu alebo rámcovú dohodu a zároveň predmet zmluvy nie je v celom rozsahu splnený, v lehote jedného roka odo dňa uzavretia alebo zmeny zmluvy podá návrh na určenie jej neplatnosti súdom. Na súdne konanie o neplatnosti zmluvy, koncesnej zmluvy alebo rámcovej dohody na návrh podľa odseku 1 sa použijú ustanovenia § 181 ods. 7 až 9 a ods.14 rovnako a § 181 ods. 10 obdobne; na účely § 181 ods. 7 písm. c) druhého bodu je záujem úradu na zrušení zmluvy, koncesnej zmluvy alebo rámcovej dohody ku dňu právoplatnosti rozhodnutia daný vždy.

Podľa § 187h ods. 13 ZVO účinného od 31.03.2022, ak úrad podal podľa predpisov účinných do 30. marca 2022 návrh podľa § 180 a vzhľadom na povahu zmluvného plnenia prevažuje všeobecný záujem na pokračovaní v plnení zmluvy, koncesnej zmluvy alebo rámcovej dohody alebo podaný návrh neplní svoj účel, úrad vezme návrh späť.

Podľa § 187h ods. 14 ZVO, na konanie súdu začaté na návrh úradu podaný do 30. marca 2022 podľa § 180 sa použijú ustanovenia § 180 ods. 2 a § 181 ods. 7 a 10 v znení účinnom od 31. marca 2022. Na konanie súdu začaté na návrh oprávnenej osoby podaný do 30. marca 2022 podľa § 181 sa použijú ustanovenia § 181 ods. 7 a 10 v znení účinnom od 31. marca 2022.

8. Späťvzatie žaloby je jedným z dispozičných oprávnení žalobcu ako strany sporu s postavením tzv. dominus litis (pána sporu), ktorý má právo procesnými úkonmi, ktoré sú prejavom jeho autonómnej vôle, ovplyvňovať priebeh a smerovanie celého súdneho konania (tzv. dispozičný princíp). V súlade s dispozičným prejavom žalobcu a s poukazom na skutočnosť, že žalovaný 1/ so späťvzatím žaloby súhlasil a žalovaný 2/ neuviedol žiadne vážne dôvody nesúhlasu, súd v zmysle ustanovenia § 145 ods. 1 CSP rozhodol o zastavení konania.

9. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

Podľa § 257 CSP výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

10. Žalobca v súvislosti so späťvzatím žaloby ohľadom trov konania žiadal, aby súd stranám sporu ich náhradu nepriznal. Poukázal na to, že k späťvzatiu žaloby pristúpil z dôvodu zmeny právnej úpravy a úkonov žalovaného 1/ po začatí súdneho konania. Žalobca navrhol ohľadom náhrady trov konania aplikovať ustanovenie § 257 CSP. Žalovaný 1/ s aplikáciou ust. § 257 CSP nesúhlasil, keď mal za to, že kumulatívne predpoklady aplikácie dotknutého ustanovenia (dôvody hodné osobitného zreteľa a výnimočné okolnosti) v danom prípade neboli naplnené. Žalovaný 2/ sa k späťvzatiu žaloby, a teda ani k otázke náhrady trov konania v súvislosti so zastavením konania, nijako nevyjadril.

11. Ak dôjde k zastaveniu sporového konania v dôsledku späťvzatia žaloby, potom je povinnosťou súdu pri rozhodovaní o trovách konania skúmať procesnú zodpovednosť pri zastavení konania na oboch procesných stranách, teda aj na strane žalobcu, aj na strane žalovaného. Súd v tejto súvislosti zdôrazňuje, že pojem „procesné zavinenie“ použitý v ustanovení § 256 CSP sa posudzuje výlučne z procesného hľadiska. Zásada zodpovednosti za zavinenie je inštitútom procesného práva, a preto rozhodujúcimi skutočnosťami na posúdenie tejto zodpovednosti sú tie, ktoré vznikli po začatí konania. Zavinenie však nie je možné interpretovať v doslovnom jazykovom zmysle, ale vo vzťahu príčinnej súvislosti, v ktorom príčinou je správanie sa strany sporu (teda aj jej prejav vôle spočívajúci napr. v späťvzati žaloby) a dôsledkom je vznik trov protistrany. Prvkom zavinenia môže byť aj náhoda, napr. odpadnutie predmetu sporu, pretože nič z toho nie je možné pripočítať na ťarchu toho, kto sa iba bránil. Pokiaľ jedna procesná strana zaviní, že konanie muselo byť zastavené, pričom o veci nemôže byť meritorne rozhodnuté, a tým zistené, či bola žaloba podaná dôvodne, vzniká jej zásadne povinnosť nahradiť druhej procesnej strane trovy konania (por. uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 30. júna 2022, sp. zn. 9Co/47/2022).

12. Žalobca ako dominus litis („pán sporu“) disponuje žalobou, je oprávnený na podanej žalobe zotrvať, navrhovať jej zmenu, prípadne ju vziať čiastočne alebo celkom späť. Procesný postup žalobcu v súvislosti s disponovaním so žalobou má následne vplyv na rozhodovanie o náhrade trov konania podľa zásady úspechu v konaní podľa § 255 CSP, prípadne podľa zásady za zavinenie zastavenia konania podľa § 256 CSP. Vzhľadom na to, že žalobca vzal žalobu voči žalovaným späť, primárne procesne platí, že zavinil zastavenie konania. Zavinenie zastavenia konania je potrebné posudzovať výlučne z procesného hľadiska, nie podľa hmotného práva, pretože v prípade zastavenia sa neposudzuje dôvodnosť uplatneného nároku vo veci samej. Pri rozhodovaní o trovách konania v prípade zastavenia konania je právne významné len to, ktorá zo strán sporu zavinila zastavenie konania. Konštatovanie žalobcu o tom, že žaloba bola podaná dôvodne by bolo pre rozhodovanie o trovách relevantné len v prípade, ak by bola žaloba vzatá späť pre správanie žalovaných. Teda napr. v prípade žalôb na plnenie, ak by prišlo k dobrovoľnému splneniu povinnosti, ktorej sa žalobca podanou žalobou domáha, po podaní žaloby. V predmetnej veci však takýto záver nie je možné prijať, nakoľko vec nebola prejednaná meritorne, zo správania žalovaných nevyplýva, že žalobu považovali za dôvodnú, naopak, žiadali ju zamietnuť. Z uvedených dôvodov má súd za to, že je potrebné pričítať zavinenie zastavenia konania podľa § 256 ods. 1 CSP žalobcovi. V takom prípade by patril nárok na náhradu trov zastaveného konania žalovaným.

13. Súd následne na základe návrhu žalobcu skúmal, či v danom prípade sú splnené podmienky pre aplikáciu ustanovenia § 257 CSP, podľa ktorého výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa. Citované zákonné ustanovenie predstavuje výnimku zo zásady zodpovednosti za výsledok a zásady zodpovednosti za zavinenie a dáva súdu možnosť, aby za splnenia predpokladov v tomto ustanovení uvedených, nepriznal náhradu trov konania úspešnej strane sporu, u ktorej sú inak splnené predpoklady pre priznanie náhrady celkom alebo sčasti, a doceliť tak pokiaľ možno spravodlivú ochranu práv, čo aplikácia zásady zodpovednosti za výsledok

vždy neumožňuje. Musí ale ísť o výnimočný prípad (o výnimočnosť v okolnostiach danej veci, ale aj v okolnostiach na strane oboch strán sporu) jeho aplikácie, a preto citované ustanovenie neslúži k zmierňovaniu majetkových rozdielov medzi stranami, ale k riešeniu situácie, v ktorej je nespravodlivé, aby ten, kto dôvodne bránil svoje porušené alebo ohrozené práva alebo právom chránené záujmy, získal náhradu trov, ktoré pri tomto konaní dôvodne vynaložil. Rozhodnutie súdu, podľa ktorého ten, kto v konaní napokon uspel, znášal svoje náklady, sa preto bude javiť spravodlivým predovšetkým vzhľadom na existenciu okolností súvisiacich so stavom pred začatím sporu, so správaním sa strán v priebehu sporu, s okolnosťami uplatnenia nároku a pod. Súd sa preto zaoberal otázkou, či dôvod späťvzatia žaloby, ktorý uviedol žalobca (zmena právnej úpravy a skutkové okolnosti ukončenia platnosti napadnutého dodatku žalovanými po podaní žaloby) môže byť kvalifikovaný ako dôvod hodný osobitného zreteľa, pre ktorý by bolo spravodlivé žalovaným nepriznať nárok na náhradu trov konania.

14. V danom prípade súd dospel k záveru o kumulatívnom naplnení oboch podmienok pre aplikáciu § 257 CSP, teda tak existencie dôvodov hodných osobitného zreteľa, ako aj existencie výnimočných okolností na základe komplexného vyhodnotenia okolností vzniku a priebehu daného sporu. Žalovaný 1/ na predbežnom prejednaní sporu uskutočnenom dňa 03.05.2022 predložil Oznámenie o výsledku verejného obstarávania zverejnené vo vestníku č. 2014/2021 zo dňa 20.09.2021 a Rámcovú dohodu č. A./XXXXXX-XXX, podľa ktorej už bude ďalej postupovať. Žalovaný 1/ listom zo dňa 10.01.2023 informoval žalobcu, že dňa 09.01.2023 bol podpísaný Dodatok č. 1 k Rámcovej dohode č. A./XXXXXX-XXX, ktorým sa ukončila platnosť a účinnosť Zmluvy o poskytovaní verejných služieb a zriadení Dátovej Virtuálnej Privátnej Sieť v znení jej dodatkov zo dňa 23.03.2012 a Zmluvy o poskytovaní elektronickej komunikačnej služby Hlasová Virtuálna Privátna Sieť v znení jej dodatkov zo dňa 11.02.2010. Dodatok č. 1 nadobudol účinnosť na základe jeho zverejnenia v Centrálnom registri zmlúv dňa 09.01.2023, a to dňa 10.01.2023 a týmto dňom tak stratil účinnosť aj Dodatok č. 5, ktorého určenie neplatnosti bolo predmetom tohto súdneho sporu. V prípade predmetnej žaloby ide o špecifický druh určovacej žaloby, pri podaní ktorej sa nevyžaduje preukazovanie naliehavého právneho záujmu, nakoľko tento vyplýva priamo z osobitného právneho predpisu – zákona o verejnom obstarávaní, pričom žaloba bola podaná žalobcom ako ústredným orgánom štátnej správy pre verejné obstarávanie, ktorý k jej podaniu pristúpil po tom, čo pri výkone dohľadu nad verejným obstarávaním ustálil záver o uzavretí zmluvy v rozpore so zákonom o verejnom obstarávaní a následným podaním predmetnej žaloby splnil povinnosť vyplývajúcu mu z ustanovenia § 180 ZVO (v znení účinnom k dátumu podania predmetnej žaloby na súd). V nadväznosti na zmenu relevantnej právnej úpravy, ktorá nastala v priebehu konania pred rozhodnutím súdu o merite sporu novelizáciou ZVO účinnou od 31.03.2022 a zároveň v nadväznosti na konanie žalovaných po podaní žaloby, ktorí ukončili platnosť zmluvy vrátane napadnutého dodatku, ktoré malo za následok stratu účelu podanej žaloby smerujúceho k ochrane a obnoveniu súťaže na danú zákazku, došlo zo strany žalobcu späťvzatím žaloby k jednoznačnému naplneniu imperatívu vyplývajúceho z dikcie ustanovenia § 187h ods. 13 ZVO. Vyššie uvedené skutočnosti súd kvalifikoval ako skutočnosti predstavujúce kumulatívne splnenie podmienok vyžadovaných zákonom pre aplikáciu ustanovenia § 257 CSP. Súd preto o trovách konania rozhodol tak, že žalovaným 1/ a 2/ nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi nepriznal.

15. Súd na podporu svojich záverov týkajúcich sa dôvodov hodných osobitného zreteľa podľa § 257 CSP zároveň odkazuje tiež na rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave prijaté s rovnakými závermi v totožných právnych veciach, napr. uznesenie sp. zn. 3CobVO/1/2022 zo dňa 22.06.2022, sp. zn. 3CobVO/3/2021 zo dňa 24.05.2022, sp. zn. 3CobVO/3/2022 zo dňa 24.05.2022 a v neposlednom rade aj na uznesenie sp. zn. 7CobVO/1/2023 zo dňa 20.09.2023 vydané v obdobnej veci, kde jednou zo sporových strán bol rovnako žalovaný 1/.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne na Okresný súd Malacky.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 Civilného sporového poriadku) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v

akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 363, § 364 Civilného sporového poriadku).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.